

Sygn. akt V **GC 2040/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSR Stella Czołgowska
Protokolant:	St. sek. sądowy Monika Jabłonecka

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2019 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa P. P.

przeciwko (...) Spółka z o. o. w T.

o zapłatę

I oddala powództwo ;

II zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5417 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 2040/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 25 kwietnia 2019 r.

W pozwie z dnia 27 sierpnia 2018 r. (data stempla pocztowego) P. P. zażądał od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. usunięcia stwierdzonych wad zakupionej ładowarki poprzez wykonanie naprawy zgodnie z ofertą z dnia 23 marca 2018 r. ewentualnie zapłaty kwoty 62.657,34 zł stanowiącej równowartość zaoferowanej naprawy oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód jest właścicielem ładowarki teleskopowej, którą w dniu 14 kwietnia 2015 r. zakupił od (...) sp. jawna za kwotę 288.650 zł. Gwarancji na zakupioną maszynę udzielił pozwany, który zajmował się jej serwisem. Powód zgłosił pozwanemu wady zakupionego sprzętu, a (...) Sp. z o.o. w T. potwierdził występujące wady i zaproponował przeprowadzenie odpłatnej naprawy za kwotę 62.657,34 zł wobec upływu 12-miesięcznego okresu gwarancji. Powód wskazał, że pozwany potwierdził istnienie wad w okresie gwarancji, tj. w dniu 20 sierpnia 2015 r. oraz 28 września 2015 r. oraz 17 maja 2016 r. Kolejne zgłoszenie – będące przedmiotem postępowania – miało miejsce w dniu 16 grudnia 2017 r. Pozwany uchylił się od wykonania naprawy w ramach gwarancji wskazując na upływ rocznego terminu. (k. 3-5)

W odpowiedzi na pozew (...) Sp. z o.o. w T. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany przyznał, że udzielił powodowi gwarancji na zakupioną przez niego w dniu 14 kwietnia 2015 r. ładowarkę teleskopową. Wskazał również, że powód faktycznie w dniach 20 sierpnia 2015 r. oraz 28 września 2015 r. zgłaszał mu awarię przedmiotowej maszyny, polegającą na braku płynnej jazdy. Pozwany usunął występującą usterkę, co przyznał sam powód w piśmie z dnia 30 stycznia 2018 r. Nadto pozwany nadmienił, iż powód w dniu 17 maja 2017 r. powód zgłosił pozwanemu potrzebę wykonania okresowego przeglądu technicznego oraz poinformował o nierównych obrotach silnika spalinowego. To zgłoszenie i ewentualna usterka dotyczyło zupełnie innych podzespołów, niż poprzednio. Pozwany podkreślił również, iż od zgłoszenia usterek w dniach 20 sierpnia 2015 r. oraz 28 września 2015 r. do dnia 24 listopada 2017 r., kiedy to powód za pośrednictwem poczty elektronicznej poinformował o wadzie w postaci braku płynnej jazdy, powód nie wspominał o tego typu nieprawidłowościach. W tym okresie powód dwukrotnie zlecał wykonanie przeglądu przedmiotowej maszyny – w dniach 15 marca 2016 r. po przepracowaniu 500 godzin oraz 17 maja 2017 r. po przepracowaniu 1.000 godzin. W trakcie zgłoszeń przeglądu usterka w postaci braku płynnej jazdy nie była zgłaszana. Pozwany zaakcentował również, że na skutek awarii zgłoszonej przez powoda w dniu 28 września 2015 r., udzielona mu gwarancja uległa przedłużeniu maksymalnie o okres dokonywania naprawy. Skoro zatem ponowne zgłoszenie wady w postaci braku płynnej jazdy miało miejsce dopiero w dniu 24 listopada 2017 r., to pozwany miał prawo odmówić wykonania nieodpłatnej naprawy. Pozwany wskazał, że powód nie zastosował się do zaleceń producenta i warunków gwarancji w zakresie wykonywania przeglądu co 500 godzin, bowiem jak wynika ze zgłoszenia z dnia 17 maja 2017 r., aktualny wówczas czas pracy maszyny wynosił 1.200 godzin. (k. 51-54v)

Pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 25 marca 2019 r. wskazał, że powództwo oparte jest na przepisach dotyczących gwarancji, a w szczególności art. 577 § 1 i 2 k.c. (k. 91)

Sąd ustalił, co następuje.

Powód prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w dniu 14 kwietnia 2014 r. zakupił od (...) i W. (...) SP. Jawna w K. fabrycznie ładowarkę teleskopową typ. 527-58 o nr identyfikacyjnym (...) za kwotę 288.650 zł brutto.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: faktura VAT, k. 19)

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. udzielił P. P. 12-miesięcznej gwarancji na zakupioną maszynę, która uprawniała powoda do żądania usunięcia wad fizycznych oraz dostarczenia rzeczy wolnej od wad, przy czym w pierwszej kolejności był obowiązany w pierwszej kolejności zgłosić żądanie usunięcia wady fizycznej.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: oświadczenie gwarancyjne, k. 20-22)

Powód w dniu 20 sierpnia 2015 r. zgłosił pozwanemu usterkę maszyny, polegającą na braku płynnej jazdy. Ładowarka przepracowała do tej pory 120 motogodzin (mtg).

(dowód: zgłoszenie awarii, k. 24)

Powód ponownie zgłosił awarię związaną z brakiem płynnej jazdy w dniu 28 września 2015 r. W zgłoszeniu wskazał, że pomimo dwóch wizyt serwisowych wada nie została naprawiona.

(dowód: zgłoszenie awarii, k. 25)

Zgłaszane przez powoda usterki każdorazowo były usunięte przez pozwanego, serwisanci dokonali regulacji odpowiednich podzespołów. Nie były wymieniane części.

(dowody: zeznania świadka M. Ł. na rozprawie w dniu 7 marca 2019 r., k. 87v)

W dniu 15 marca 2016 r. powód zgłosił ładowarkę do przeglądu po przepracowaniu 500 mtg. W trakcie zgłoszenia nie poinformował pozwanego o dostrzeżonych wadach czy usterek. Przeglądu dokonano w dniu 17 marca 2016 r.

(dowód: zgłoszenie przeglądu, k. 63; protokół naprawy, k. 64-64v)

Powód zwrócił się do pozwanego o wykonanie przeglądu w dniu 17 maja 2017 r., wskazując w zgłoszeniu, że maszyna przepracowała 1200 mtg. Nadto poinformował o braku hamulca postojowego oraz że na „większym gazie nie równo obroty silnika”. Pozwany wykonał przegląd w dniu 23 maja 2017 r., przeprowadzona została diagnostyka komputerowa, w ramach gwarancji wymieniono filtry, oleje oraz czujnik ciśnienia w kolektorze.

(dowód: zgłoszenie przeglądu, k. 62v; protokół naprawy, k. 65-65v; faktura VAT, k. 67)

P. P. w dniu 24 listopada 2017 r. e-mailem poinformował pozwanego o usterce maszyny, informując, że ładowarka nie może podjechać pod próg o wysokości 8 cm. W protokole zdawczo-odbiorczym z 16 grudnia 2017 r. jako usterkę zgłaszaną przez klienta wskazano „brak mocy”.

Pozwany stwierdził uszkodzenie hydromotoru w ładowarce teleskopowej i wewnętrzny przeciek oleju.

(dowód: wydruk wiadomości e-mail, k. 67v; protokół zdawczo-odbiorczy, k. 27; zeznania świadka M. Ł. na rozprawie w dniu 7 marca 2019 r., k. 87v)

Powód w piśmie z dnia 30 stycznia 2018 r. poprosił pozwanego o wskazanie terminie usunięcia usterki. Wskazał, że ujawniła się ta sama wada co w przypadku poprzedniej awarii, niestety naprawy okazały się nieskuteczne.

Pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 9 marca 2018 r. wezwał pozwanego do niezwłocznego naprawienia i zwrotu ładowarki teleskopowej.

W odpowiedzi pełnomocnik pozwanego w piśmie z dnia 21 marca 2018 r. poinformował, że okres objęcia gwarancją przedmiotowej maszyny upłynął w dniu 14 kwietnia 2016 r., Wskazał nadto, iż powód po raz ostatni powołał się na usterkę w postaci braku płynnej jazdy w listopadzie 2017 r., tj. po dwóch latach od poprzednich napraw. Nadto w zgłoszeniach przeglądu z 15 marca 2016 r. i 17 maja 2017 r. powód nie wspominał o żadnych nieprawidłowościach.

(dowód: pismo z 30.01.2018 r., k. 62; pismo z 9.03.2018 r., k. 31-32; pismo z 21.03.2018 r., k. 33-34)

Pozwany odmówił wykonania naprawy w ramach gwarancji, zaoferował wykonanie odpłatnej naprawy za kwotę 62.657,34 zł, obejmującej m.in. wymianę silnika hydraulicznego.

(okoliczność bezsporna, dowody: faktura VAT, k. 23)

Sąd zważył, co następuje.

Stan faktyczny w zakresie wystarczającym do wydania rozstrzygnięcia Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy dokumenty, których autentyczność nie była kwestionowana, nadto na podstawie zeznań świadków R. Ż. i M. Ł..

Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne, szczere, logiczne, precyzyjne i spójne zarówno wewnętrznie, jak i z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Ponadto w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności uzasadniające odmowę przyznania omawianym zeznaniom waloru pełnowartościowego dowodu w niniejszej sprawie.

Na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2019 r. Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki maszyn i urządzeń na okoliczność prawidłowości eksploatacji przez powoda ładowarki teleskopowej, wpływu nieterminowego dokonywania przeglądów okresowych na stan maszyny oraz czy powstałe usterki stanowią wady fizyczne urządzenia, czy też są wynikiem jego eksploatacji (pkt 5 odpowiedzi na pozew), bowiem powyższe okoliczności miały wtórne znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu. Najistotniejsze było bowiem ustalenie, czy pozwany miał prawo do odmowy wykonania naprawy w ramach udzielonej gwarancji, a nie ewentualne przyczyny powstania usterek.

Stan faktyczny co do zasady nie był sporny. Nie ulegało wątpliwości, iż pozwany udzielił powodowi 12-miesięcznej gwarancji dot. wad ładowarki teleskopowej, zakupionej w dniu 14 kwietnia 2015 r. Nie było również kwestionowane, iż powód dwukrotnie zgłaszał usterkę w postaci „braku płynnego biegu” – w dniach 20 sierpnia 2015 r. i 28 września 2015 r. Przedmiotowe postępowanie dotyczy trzeciego zgłoszenia awarii, którego powód dokonał w dniu 24 listopada 2017 r., powołując się na analogiczny problem techniczny.

Osią sporu było ustalenie, czy usterka ta winna zostać naprawiona przez pozwanego bezpłatnie, tj. w ramach udzielonej powodowi gwarancji.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż udzielenie gwarancji następuje przez złożenie oświadczenia gwarancyjnego, które określa obowiązki gwaranta i uprawnienia kupującego w przypadku, gdy rzecz sprzedana nie ma właściwości określonych w tym oświadczeniu. Co więcej, obowiązki gwaranta mogą w szczególności polegać na zwrocie zapłaconej ceny, wymianie rzeczy bądź jej naprawie oraz zapewnieniu innych usług. Jeśli zaś została udzielona gwarancja co do jakości rzeczy sprzedanej, poczytywać należy w razie wątpliwości, że gwarant jest obowiązany do usunięcia wady fizycznej rzeczy lub do dostarczenia rzeczy wolnej od wad, o ile wady te ujawnią się w ciągu terminu określonego w oświadczeniu gwarancyjnym. Jeżeli nie zastrzeżono innego terminu, termin gwarancji wynosi dwa lata licząc od dnia, kiedy rzecz została kupującemu wydana (art. 577 § 1-4 k.c.)

Co kluczowe w niniejszej sprawie, w sytuacji, gdy w wykonaniu swoich obowiązków gwarant dostarczył uprawnionemu z gwarancji zamiast rzeczy wadliwej rzecz wolną od wad albo dokonał istotnych napraw rzeczy objętej gwarancją, termin gwarancji biegnie na nowo od chwili dostarczenia rzeczy wolnej od wad lub zwrócenia rzeczy naprawionej. Jeżeli zaś gwarant wymienił część rzeczy, przepis powyższy stosuje się odpowiednio do części wymienionej. W innych wypadkach termin gwarancji ulega przedłużeniu o czas, w ciągu którego skutek wady rzeczy objętej gwarancją uprawniony z gwarancji nie mógł z niej korzystać (art. 581 § 1-2 k.c.). Powyższy przepis ma charakter bezwzględnie obowiązujący. Ocena, czy naprawa rzeczy w rozumieniu art. 581 k.c. jest istotna czy też drobna, zależy od nakładu pracy niezbędnego do usunięcia wady, a ponadto - od rodzaju wady, zwłaszcza od wpływu tej wady na użyteczność całej rzeczy. Naprawa może być uznana za istotną również i w wypadku, gdy nakład pracy niezbędny do usunięcia wady nie jest duży, jednak bez usunięcia tej wady użyteczność rzeczy jako całości byłaby zmniejszona (tak: Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z 19 listopada 2014 r., I ACa 1046/14 L.).

Wymaga odnotowania, iż pewne trudności rodziło ustalenie daty, w której powód zlecił pozwanemu dokonanie drugiego przeglądu – na przedstawionym przez powoda dokumencie data roczna została dopisana odręcznie (vide – k. 26), z kolei odpis zgłoszenia przeglądu, który do odpowiedzi na pozew dołączył pozwany, zawiera jedynie datę dzienną i miesięczną (17.05). W ocenie Sądu, wobec treści protokołu naprawy z dnia 23 maja 2017 r. (vide – k. 65) oraz faktury VAT z dnia 29 maja 2017 r. (vide – k. 67), które bezspornie dotyczyły usterki, zgłoszonej przez powoda wraz ze zleceniem przeglądu, należało uznać – w oparciu o regulację art. 231 k.p.c., iż miało to miejsce w roku 2017 r., nie zaś, jak wskazywał powód, w 2016 r. Sąd miał przy tym na względzie, iż w dniu 15 marca 2016 r. ładowarka przepracowała 500 mtg, zatem niezwykle mało prawdopodobne było, by w przeciągu dwóch miesięcy czas pracy maszyny uległ podwojeniu (w zgłoszeniu z dnia 17 maja 2017 r. powód wskazał, że czas pracy maszyny to 1.200 mtg).

Powód trzykrotnie informował pozwanego o wykryciu usterki w postaci „braku płynnej jazdy”. Miało to miejsce w dniach 20 sierpnia 2015 r., 28 września 2015 r. oraz 24 listopada 2017 r. Wprawdzie na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów nie sposób ustalić daty przeprowadzenia przez pozwanego naprawy awarii, zgłoszonej mu w dniu 28 września 2015 r., jednakże w zgłoszeniu przeglądu z dnia 17 maja 2017 r. powód wskazał na usterki, polegające na „braku hamulca postojowego” oraz „nierównych obrotach silnika na większym gazie”. Nie ulega w ocenie Sądu wątpliwości, iż skoro w tym czasie powód nie zgłosił usterki polegającej na „braku płynnej jazdy”, wada, zgłoszona uprzednio w dniu 28 września 2015 r. została przez pozwanego usunięta. Udzielona przez pozwanego 12-miesięczna gwarancja winna być zatem przedłużona maksymalnie do dnia 15 marca 2016 r., w którym powód zlecił pozwanemu przeprowadzenie pierwszego przeglądu, bowiem w jego zgłoszeniu brak było jakiegokolwiek wzmianki o wykrytych przez powoda nieprawidłowościach czy usterkach. Co więcej, maszyna była przez ten okres użytkowana, o czym świadczy wzrost liczby przepracowanych motogodzin. Jak wynika z zeznań świadka M. Ł., dwukrotne zgłoszenia

awarii maszyny, tj. w dniach 20 sierpnia 2015 r. oraz 28 września 2015 r. nie spowodowały wymiany jakichkolwiek części, w związku z czym nie powinien znaleźć zastosowania art. 581 § 1 zd. 2 k.c. W ocenie Sądu powód nie przedstawił dowodów, wskazujących na dalsze występowanie „braku płynnej jazdy”, bowiem zgłaszając przegląd techniczny w dniu 15 marca 2016 r. nie informował o żadnych nieprawidłowościach w działaniu maszyny. Wobec powyższego, zgodnie z art. 581 § 2 k.c., udzielona gwarancja, pierwotnie obowiązująca do dnia 14 kwietnia 2016 r., mogła ulec przedłużeniu maksymalnie o czas między drugim zgłoszeniem awarii, tj. od dnia 28 września 2015 r. a wykonaniem przez pozwanego pierwszego przeglądu technicznego, co miało miejsce w dniu 15 marca 2016 r., czyli o niespełna 6 miesięcy, a zatem do października 2016 r. Powód w zgłoszeniu przeglądu z dnia 17 maja 2017 r. nie powołał się na analogiczną wadę, o której wcześniej dwukrotnie informował. Miało to miejsce dopiero w dniu 24 listopada 2017 r., a zatem już po upływie 12-miesięcznego okresu gwarancyjnego. Wprawdzie powód w piśmie z dnia 30 stycznia 2018 r., w którym zwracał się do pozwanego o wskazanie terminu usunięcia usterki powołał się na to, iż wykonane przez serwis pozwanego naprawy okazały się nieskuteczne, lecz w rzeczywistości w toku postępowania nie sprostął ciężarowi wykazania tych okoliczności. W istocie dopiero po ponad 2 latach od powtórnego zgłoszenia usterki P. P. ponowił zgłoszenie analogicznej awarii. Z uwagi na znaczny okres, który upłynął między drugim a trzecim zgłoszeniem awarii, nie sposób uznać, iż maszyna przez cały ten czas nie była sprawna. Gdyby ta usterka wystąpiła wcześniej, nie ulega wątpliwości, iż winna być zgłoszona podczas pierwszego przeglądu, tj. w dniu 15 marca 2016 r. Tak się nie stało, należy więc domniemywać, że wykonane przez serwis pozwanego czynności w sposób skuteczny doprowadziły do usunięcia usterki poprzez wykonanie stosownych regulacji. Ponownie zwrócić trzeba uwagę na to, iż na stronie powodowej, w myśl art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. spoczywał obowiązek wykazania, iż pozwany w rzeczywistości nie naprawił ładowarki po zgłoszeniu usterki w dniu 28 września 2015 r., bowiem to P. P. podnosił, że okres gwarancji uległ przedłużeniu i zgłoszenie, dokonane w dniu 24 listopada 2017 r. miało miejsce w czasie jej obowiązywania.

Wskazać należy, iż brak jest obowiązku podania podstawy prawnej dochodzonego żądania, co podyktowane jest ogólną zasadą, że jego kwalifikacja prawna jest obowiązkiem sądu. Oznacza to, że nawet wskazanie jej przez powoda nie jest wiążące dla sądu, który w ramach dokonywanej subsumcji jest zobowiązany do oceny roszczenia w aspekcie wszystkich przepisów prawnych, które powinny być zastosowane jako mające oparcie w ustalonych faktach (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 1947 r., C III 137/47, OSNC 1948, nr 1, poz. 20, z dnia 2 maja 1957 r., II CR 305/57, OSNC 1958, nr 3, poz. 72; wyrok z dnia 15 września 2004 r., III CK 352/03, niepubl.). Wskazanie przez profesjonalnego pełnomocnika powoda podstawy prawnej żądania, mimo braku takiego obowiązku, może spowodować ukierunkowanie postępowania, przez pośrednie określenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 1999 r., I CKN 252/98, OSNC 1999, nr 9, poz. 152). Ukierunkowanie to nie może jednak oznaczać formalnego związania sądu podaną podstawą prawną zwłaszcza, gdy okoliczności faktyczne mogą stanowić oparcie dla innej, adekwatnej podstawy prawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2002 r., III CKN 182/01, niepubl.). W przedmiotowej sprawie okoliczności faktyczne nie uzasadniały przyjęcia innej podstawy prawnej żądania, niż wskazane przez pełnomocnika powoda w piśmie z dnia 25 marca 2019 r. przepisy dotyczące gwarancji (w szczególności art. 577 § 1 i 2 k.c.). Roszczenie powoda zostało w sposób dostateczny zindywidualizowane.

Rekapitulując powyższe rozważania, dochodzone przedmiotowym pozwem roszczenie o usunięcie stwierdzonych wad zakupionej ładowarki, poprzez wykonanie jej naprawy, względnie o zapłatę kwoty 62.657,34 zł było w całości niezasadne. Wbrew bowiem twierdzeniom powoda, zgłoszenie usterki nie zostało dokonane w okresie obowiązywania udzielonej przez (...) sp. z o.o. w T. gwarancji, lecz już po jej upływie. W oparciu zatem o art. 577 k.c. a contrario w zw. z art. 581 k.c. orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt II sentencji na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu i na tej podstawie zasądził od pozwanego, tj. strony przegrywającej – kwotę 5.417 zł, na którą składały się kwota 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i kwota 5.499 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego powoda (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. – tekst jedn. Dz.U.2018.265).